

Discussions her, men jeg har forelagt Sagen her som Resultat af de Undersøgelser, Regjeringen er kommen til; vil man ikke efter de Acter, der nu foreligge, behandle denne Sag, saa kan Regjeringen ikke gjøre videre ved den hele Forskuds Sag, end at gaae frem med Haardhed baade mod de Høitagerede og de Lavt-gagerede, hvilket af den ærede Rigsdagsmand for en Deel blev dadlet; men Regjeringen kan saaledes, som Forholdene fortiden ere, ikke behandle denne Sag efter almindelige Regler.

Formanden: Da den høitærede Finantsminister i sine Øtringer ogsaa omtalte § 2, skal jeg tillade mig at bemærke, at det kun er § 1, som foreligger til Behandling.

G. Winther: Jeg troer dog, at Retfærdigheden kræver, at der gjøres opmærksom paa, at den under Nr. 2 Opførte, Conferentsraad Collin, har i sin Skrivelse egentlig ikke selv foreslaaet, at hans Gjæld skulde eftergives; han har derimod foreslaaet 500 Rbd.'s Afbetaling i 2 paa hinanden følgende Kvartaler; dog har han tillige henstillet til Regjeringens Overveielse, om ikke de Grunde, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) nylig anførte, kunde tale for, at man ikke affordrede ham denne Betaling.

Eschering: Jeg vilde spørge den ærede Finantsminister, om han ikke troede, at det var det retteste Stadium at tage dette Lovforslag tilbage. Det er en saa ubehagelig Lov, som, naar vi see den noie efter, saa lidet fører til et virkeligt Resultat, at det vist var heldigt, om vi standsede her, hvor vi allerede ere komne for vidt. Der er saa godt som ingen af disse Folk, uden at de kunne yde et aarligt ringe Bidrag til Afbetaling, og hvad der saa vilde blive tilovers af Gjælden, naar deres Dødsbo bliver overgivet til Skifterettens Behandling, det vilde vi jo kunne eftergive, om der var Trang dertil, og vilde sikkert ogsaa gjøre det uden nogen videre Tale om Sagen. Saa vare vi frie for det, som er en Umulighed for os, nemlig at behandle disse Sager saaledes, som de skulle og burde behandles. Vi ere allerede gaaede altfor langt. Finantsministeren har meent, at naar man var gaaet ind paa hans Forslag om at stryge al Gjæld,

der var gjort før 1841, saa havde vi undgaaet det; ja, det havde vi, men ikke paa nogen god Maade, og jeg troer ikke, at den ærede Minister har Ret til atter at komme tilbage derpaa. Det er at kaste os en Vebredelse imøde, som vi ikke fortjene; men den ærede Finantsminister er ved ingen Lov herfra bleven tvungen til at gaae meget strengt tilværks mod Vedkommende; det har saa godt som ligget i hans Magt — som han ogsaa selv har indrømmet — at bestemme Afdragene i Henhold til Forholdenes Natur. Har han gjort Afdragene paa denne tidligere Gjæld meget betydelige, saa har det været hans egen frie Villie, og jeg er overbevist om, at han ikke har gjort det for, at vi skulde komme til at mærke, at vi havde gjort Uret i, ikke at følge hans Bei; men om vi kom til at troe, at det var hans Bevæggrund, saa var der i det Mindste et Skin for os. Jeg bebrejder den ærede Finantsminister, at han har fortolket vor Afvisning af det Forslag, som kom dengang, paa en Maade, som om han strengt skulde forfølge Inddrivelsen af den Sag, og jeg troer vistnok, at naar han ret overveier, hvad her foreligger, og hvad her kommer til Behandling, saa vil han gjøre sig og os og de paagjældende Personer en overordentlig stor Tjeneste ved at udtale de simple Ord: „Jeg tager dette Lovforslag tilbage.“

Finantsministeren: Jeg tager ikke dette Lovforslag tilbage, og den ærede Rigsdagsmand har Uret i, hvad han anførte; det er faktisk urigtigt. Jeg har ikke behandlet de Paagjældende med skaansløs Strengthed, og har heller ikke fundet nogen Opfordring dertil derved, at det tidligere Forslag fra Regjeringen ikke blev taget til Følge; jeg har behandlet de Paagjældende overeensstemmende med Billighed, saaledes som Loven af 30te Juni f. A. om Gagers Udbetaling o. s. v. anviser. Der er udtrykkelig i denne Lov bestemt, hvorledes der skal gaaes frem med disse Forskud; man har læmpet sig efter Vedkommendes Syn, og, skøndt jeg naturligviis ikke selv kan behandle hvert enkelt af disse Tilfælde, som møder i Hundredevis, saa er jeg overbevist om, at det skal være meget sjældent, at man vil finde, at der ikke er gaaet frem endog med stor